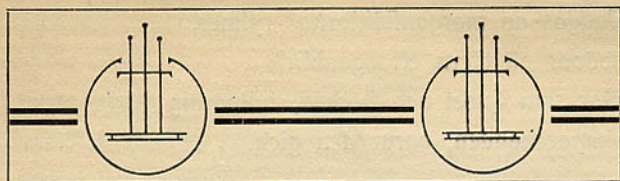

IV 6'

Kapsel

Festdikt

av Gunnar von Numers

Såsom ur bergets öppnade åder
springkällan skummig i dagen går,
jäser ur människosläktets moderliv,
forsande, ungdomens starka vår

Står i vår barndoms sprudlande rikdom
rätt som en ungek ur klippan fram,
fri från all tvekan, välsignat tvivelfri,
ättling och arving av gudastam.

Breder i helga ynglingaåren,
sprungen ur livstörstens bottenalo,
stigande kraftböljans himmelsstormande
strålnippe ut i ett götiskt valv.

Vaggas av morgonfläktarnas rytmer,
svävar på etern ett ögonblick
klar som ljuset och fläckfri, fullvärdig
skaparehanden, varur den gick.

Speglar i spektrets tusende färger
havets och jordens och himlens prakt,
blixtrar i solskenet, famnar evighets-
vidder med kärleks och själöfros makt.

— Tvekar — och sviktar — och dalar — och faller
strid som ett regn över jordens sköt,
sänd att befruktande ned till rotverken
bringa den ympkoist av ljus den bröt.

Högsommarns steg på solheta fälten,
höstens med bördor till forftigt tjäll,
slutligt, adventstidens offerhelgelse
leda till livets sylvesterkväll.

Ty allt har sin tid säger Salomo.

Men när, nerböjda
under livets
sisyfosbördor,
bakåt vi blicka,
rätnar ryggradens
tryckta båge,
fänds på kinderna
flyktig en rodnad,
vaknar i ögonvrån
gäcksamt — och tveksamt
och — fårvarmt — och stolt —
ja, just stolt ja — ett löje,
när vi i vårkoällen,
högt över vajande björkars toppar,
se i ett spektrums dallrande färger
ungdomens geysirs stänkande, pärlande, stigande
droppar.

Hymn.

Ord av Leon. Öhberg.
Musik av Fr. Isacsson.

Hell dig boning, hell de vackra minnen!
Väx du frö, som såfts i unga sinnen!
Väx mot ljus och frihet, där de alla
Ädla tankar gro och bojer falla!

Blida öden må din framtid gömma.
Stora drömmar må din ungdom drömma.
Starkt och stolt ett släkte skall du dana,
Som skall segra under ljusets fana.

Högt skall målet ställas, ingen svika.
Falla må din ungdom, icke vika.
En gång dock skall dagas, sol skall glimma,
Vårens vindar skingra nattens dimma.

Johansson
4.12.34